

VLASVEZEL

Het is sedert 1958 een gewoonte geworden de evolutie van een produktie en prijsvorming te beoordelen in het licht van het akkoord van Napels. Dit gentlemen-agreement voorziet dat de vlasspinneren van West-Europa slechts voor 20 t.h. van hun grondstofvoorziening op Russische vlasvezels zullen beroep doen indien de Westerse producenten de aanbrenghst van 80 t.h. waarborgen.

Er wordt telkenjare een balansrekening van het verbruik en de produktie opgemaakt en uit deze vergelijking wordt het cijfer der behoeften voor de volgende campagne afgeleid.

Zo werd in de schoot van de Internationale Confederatie voor Vlas en Hennep voor de jaren 1960, 1961 en 1962 aan de hand van een balansrekening aangetoond dat de Westerse vlasproducenten een areaal van 100.000 ha met vlas moesten bezaaien om de grondstofvoorziening door plaatselijke aanvoer voor 80 % te waarborgen.

Dit kende een normaal verloop. In 1961 werd de voorziene oppervlakte niet bereikt maar het oogstresultaat was bijzonder goed waardoor de vereiste globale vezelophrenghst toch ruimschoots was verzekerd. In 1962 vertoonden de bezaaiingen ten overstaan van de balansrekening een excedent van 15.000 ha (15 %); de eerder laag liggende vezelophrenghst en het geringe oogstgewicht van sommige streken neutraliseerden de niet betrachte of niet voorziene uitbreiding van het vlasareaal.

Het is in 1962 gebleken dat de Sovjetrepubliek enigszins terughoudend werd in het aanbieden van vlasvezels op de Westerse markten en vooral de verbintenissen op termijn trachtte tot een minimum te herleiden. Een delegatie van het Algemeen Belgisch Vlasverbond heeft een studiereis naar Rusland ondernomen en stelde ter plaats vast dat de vlasoogst 1962 tengevolge slechte weersomstandigheden een lage opbrengst geeft en dat de vlasbereiding er momenteel een gevoelige vertraging ondergaat tengevolge van het geleidelijk overschakelen van het dauwrotten naar het warmwaterrotten.

Er kwam bij de lage merken een prijzenherstel welke de vlasvezelfabrikant terug in het vaarwater der normale produktievoorwaarden bracht.

Het is begrijpelijk dat de vlasspinneren en -wevers zich op deze gewijzigde markttoestand hebben moeten aanpassen en wij menen te mogen vermelden dat dit gebeurde zonder enige stoornis van de zaken-gang.

Het opmaken van de balansrekening waaruit moet worden afgeleid welk vlasareaal er in 1963 vereist is, kende een minder vlot verloop. Een door de spinneren met cijferopgaven uitgewerkte konfrontatie van de konsumptie met de produktie, leidde tot de konklusie dat wij dit jaar in het Westen 150.000 ha met vlas moeten bezaaien, zijnde een verhoging met 50 %. Volgens de repartitiefomule van de Internationale Confederatie zou ons land dit jaar een vlasuitzaai van 45.000 ha moeten hebben terwijl het Nederlands aandeel op 36.000 ha moet berekend worden.

De grootste vlasuitzaai welke na de jongste wereldoorlog in ons land werd geregistreerd was 35.523 ha in 1955. Het hoogtepunt van de Nederlandse uitzaai was 33.304 ha in 1952.

De aansporing vanwege de spinnerij om de uitzaai op een abnormaal hoog peil op te voeren wordt gemotiveerd door de vervanging van het Russisch vlas welke in steeds mindere hoeveelheid wordt aangeboden op de wereldmarkt en door de wens de voorraad vlasvezels aan te vullen.

De eerst geciteerde reden is beslist dienend ter zake. Het zou een grove vergissing zijn het terrein niet te bezetten welke door de Russen wordt vrijgegeven. Dit verrechtvaardigt de verhoging van de Westerse uitzaai met 20 %, hetgeen het Belgisch aandeel van 30.000 ha op 36.000 ha brengt.

De hersamenstelling van de voorraden is een minder aantrekkelijk lokaas voor de vlasproducent.

De vorstschade aan de wintergewassen zal de vlasuitzaai beïnvloeden. Het verhoogd verbruik tengevolge van het wegvallen van de aanvoer uit de Sovjetrepubliek, verrechtvaardigt een verruiming van ons vlasareaal. Een uitzaai van 36.000 ha is te bereiken indien de teeltpremie van 2.000 F per ha wordt toegekend.

Het komt ons onwaarschijnlijk voor dat de 36.000 ha zouden worden overschreden. Het blijft een open vraag hoe de uitzaai in Frankrijk zal evolueren alwaar de totale overheidssteun aan het vlas een bedrag van 4.500 F per ha belooft.

A. Delbeke.